

Antwoord

1. De rioolwaterzuiveringsinstallatie van Lo-Reninge is op dit ogenblik in gedeelde eigendom van de Nederlandse Groep BV Campina en de Vlaamse Milieumaatschappij. De verdeling van de eigendomsrechten is echter niet eenduidig voor alle onderdelen van de installatie. De juridische dienst van de VMM, rechtsopvolger van de WZK en de VMZ, heeft de opdracht gekregen hieromtrent een onderzoek in te stellen.
2. De mogelijke aansluiting via collectoren, van een aantal deelgemeenten van Lo-Reninge en van de gemeente Affligem, wordt door de VMM onderzocht in het kader van het Algemeen Waterzuiveringsprogramma (AWP II) van het gebied IJzer-Blankaert met het oog op de opmaak van het rollend investeringsprogramma 1994-1998.

Het voorstel van het studie bureau Verschaeve zal daarbij in overweging worden genomen, waarbij gestreefd wordt naar een maximale benuttingsgraad van de RWZI.

In de goedgekeurde investeringsprogramma's voor 1991, 1992, 1993 werden geen projecten opgenomen die een bijkomende aansluiting op de RWZI te Lo-Reninge voorzien.

3. In afwachting van een nieuwe aanvoer van vuilvracht wordt het preventieve en curatieve onderhoud van de RWZI verzekerd door de onderhoudsdienst van de VMM te Oostende.

Vraag nr. 3
van 6 februari 1992
van de heer M. CAPOEN

Koekelare — Sportvliegveld

In de media verschenen berichten over de mogelijke aanleg van een klein sportvliegveld in een landbouwgebied te Koekelare. Veel sportpiloten blijken uit te kijken naar een ander terrein dan de luchthaven van Oostende. Op termijn zullen de sportpiloten immers niet langer op de regionale luchthaven van Oostende terecht kunnen, wegens de uitbouw ervan en de stijgende klantenwinning.

Deze plannen stuiten op verzet van de plaatselijke bevolking.

1. Aan welke voorwaarden moet worden voldaan om een, zij het bescheiden, sportvliegveld aan te leggen?
2. Is het opstellen van een MER noodzakelijk?
3. Aan welke voorwaarden zou de realisatie van dergelijk idee moeten voldoen, in het kader van de VLAREM-besluiten van de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

De exploitatie van een vliegveld en dus ook van een sportvliegveld is noch vergunningsplichtig noch mel-

dingsplichtig. Inderdaad was de exploitatie van een vliegveld op zichzelf door de inmiddels opgeheven titel I van het ARAB niet als hinderlijk ingedeeld. Titel I van het VLAREM die op 1 september 1991 in voege is getreden heeft in deze situatie niets gewijzigd. Dit doet uiteraard geen afbreuk aan de vergunningsplicht of meldingsplicht van eventuele nevenactiviteiten zoals bijvoorbeeld de opslag van benzine of kerosine. Wel kan ik mededelen dat het Vlaams regeerakkoord een evaluatie en bijsturing van VLAREM in het vooruitzicht stelt.

Wat de MER-plicht betreft, kan ik het lid mededelen dat deze — gekoppeld aan de bouwvergunning — overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdend bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handleidingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieu-effectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, slechts verplicht is wanneer de start- en landingsbaan ten minste 2.100 m bedraagt.

Vraag nr. 4
van 6 februari 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Aanslagbiljet milieuheffing in faciliteitengemeenten — Franstalige adressering

Nogal wat Vlamingen uit de zes faciliteitengemeenten rond Brussel kregen één aanslagbiljet voor de milieuheffing ter bescherming van de oppervlaktewateren, waarop hun adres in het Frans geschreven stond.

Kan de Minister uitleggen hoe het komt dat een Vlaamse administratie gebruik maakt van Franstalige adressen? Zijn faciliteiten zijns inziens bestemd voor de postbodes in de betrokken gemeenten?

Wie is hiervoor verantwoordelijk en welke sancties werden getroffen?

Heeft de Minister maatregelen getroffen om gelijksoortige vergissingen in de toekomst te vermijden?

Antwoord

De aanslagbiljetten voor de milieuheffing 1991 werden in eerste instantie, ook voor de faciliteitengemeenten, verstuurd in het Nederlands zowel wat de inhoud als wat de adressering betrof.

Tengevolge van een foutieve code die verwijst naar de Franstalige adressentabellen, voorkomend in het rijksregister, werd de Franstalige benaming van de plaats van waterverbruik afgedrukt op het aanslagbiljet. Dit is echter gebeurd voor een klein aantal heffingsplichtigen.

Ter informatie kunnen we mededelen dat hierop door een zeer beperkt aantal personen (± 20 tal) werd gereageerd. Aan hen stuurde VMM een volledig in het Nederlands opgesteld aanslagbiljet op.